

Høringssvar

Forslag til endringer i barnehageloven med forskrifter (Styring og finansiering av barnehagesektoren)

Om Arbeidsgiverforeningen Spekter

Arbeidsgiverforeningen Spekter organiserer mange av de største virksomhetene innenfor sektorene helse, samferdsel og kultur. Våre medlemmer er virksomheter som bærer et utpreget samfunnsoppdrag, eller som gjennom sin forretningsdrift og sine leveranser bidrar til at andre løser sitt samfunnsoppdrag. Det er mer enn 230 000 ansatte i Spekters medlemsvirksomheter.

Arbeidsgiverforeningen Spekter organiserer flere private barnehagevirksomheter, både kommersielle og ideelle aktører, som Norlandia Barnehagene og flere av studentsamskipnadene.

Overordnet vurdering av forslaget

Det er positivt at det er gjort en grundig gjennomgang av regelverket for barnehagesektoren, og at det i høringsnotatet fremheves at regjeringens overordnede mål med lovendringene er å bidra til at barn i hele Norge skal ha tilgang til et likeverdig barnehagetilbud av høy kvalitet.

I forslaget legger regjeringen opp til en sterkere kommunal styring av barnehagesektoren. Regjeringen foreslår blant annet å fjerne de nasjonale reguleringene for finansiering av private barnehager, og vil gi kommunene adgang til å redusere antall plasser en privat barnehage er godkjent for underveis i en vedtaksperiode.

Spekter deler regjeringens overordnede mål om at barn i hele Norge skal ha tilgang til et likeverdig barnehagetilbud av høy kvalitet. Spekter mener imidlertid at forslagene til endringer i sum vil gi de private barnehagene mindre trygghet og langsiktighet på tvers av kommunegrensene og vekslende politisk flertall. Det vil svekke forutsigbarheten, mangfoldet,

kvaliteten og kapasiteten i norsk barnehagesektor, og dermed stå i motstrid til målet om et likeverdig barnehagetilbud over hele landet.

Den norske barnehagemodellen er i en særstilling, der de private står for om lag halvparten av tjenestene. Spekter er sterkt imot forslag som bidrar til økt forskjellsbehandling av barnehagene basert på driftsform og eierforhold, og som med stor sannsynlighet vil bidra til at færre private eiere ser seg tjent med å opprettholde driften på grunn av manglende forutsigbarhet.

Ifølge konsultantselskapet Agenda Kaupang sparer det offentlige om lag 2,9 mrd. kroner årlig på å bruke private barnehager som del av tilbudet. En oppholdstime i en privat barnehage koster kommunene 6,34 kroner mindre enn en oppholdstime i en kommunal barnehage. Foreldreundersøkelser viser dessuten at foreldre med barn i private barnehager er mer fornøyde med tilbudet. Mangfold og samhandling mellom offentlig og privat sektor bidrar til innovasjon og økt fokus på kvalitet. Det gir større grunnlag for læring på tvers mellom barnehager med ulik erfaring og arbeidsformer.

- Spekter mener at finansieringsmodellen må gi forutsigbare rammer for private drivere, slik at de forblir en del av det totale tjenestetilbudet også i fremtiden. Økt kommunal styring av finansieringsmodellen for barnehager vil øke den politiske risikoen for private drivere. Spekter advarer derfor mot forslaget.
- Storberget-utvalget peker på to alternativer til dagens styringsmodell. Spekter mener det er mer hensiktsmessig å ta utgangspunkt i dagens modell, som i hovedsak fungerer etter hensikten, og heller justere enkeltelementer. Spekter støtter forslaget om å innføre en etableringsgodkjenning med rett til tilskudd, men støtter ikke forslaget om å lovfeste hvilke hensyn kommunene skal legge vekt på ved godkjenning.
- Spekter *støtter ikke* forslaget om kommunal forkjøpsrett. Den private eiendomsretten står sterkt i Norge, og den enkelte aktør må å kunne selge til den man ønsker.
- Spekter *støtter ikke* forslaget om å gi kommunene adgang til å redusere antall barnehageplasser en barnehage er godkjent for med begrunnelse i overkapasitet i kommunen. Det vil svekke både foreldrenes valgfrihet og de private barnehagenes økonomiske forutsigbarhet.
- Spekter *støtter ikke* forslaget om kommunal forskrift om beregning av tilskudd. Det vil bidra til et mer fragmentert regelverk, og kan svekke en likeverdig behandling av private og kommunale barnehager.

- Spekter *støtter ikke* forslaget om å gi kommunene større ansvar for å beregne og tildele tilskudd til eiendom. Vi stiller spørsmål til om hver enkelt kommune har kompetanse og ressurser til å administrere et regelverk slik departementet her foreslår.

Spekter mener at forslagene som fremmes i sum vil redusere muligheten til å starte og drive private barnehager.

Vi har i vårt innspill fokusert på de mest fremtredende forslagene i proposisjonen. For øvrig viser vi til våre medlemmer i Norlandia Barnehagene og studentsamskipnaden sine høringssvar, samt PBLs høringssvar.

Den norske barnehagemodellen fungerer godt

EPSIs årlige foreldreundersøkelse for 2022 viser at over ni av ti foreldre er fornøyde med barnehagetilbudet. EPSI gjennomfører også lignende målinger i Sverige og Danmark. Resultatene viser at det nok en gang er de norske barnehagene som, ifølge foreldrene, gjør det aller best. Ut ifra undersøkelsene har vi altså et svært godt barnehagetilbud, også sammenlignet med våre naboland. Det betyr ikke at ikke noe kan gjøres bedre, men det indikerer at vi bør sørge for at vi ikke endrer på det som faktisk fungerer.

Barnehagen er først og fremst et tilbud til og for barna og foreldrene. Det er grunn til å tro at en av årsakene til den høye brukertilfredsheten i norske barnehager, er graden av innflytelse foreldrene har over barnehagen. Det gir gode tjenester og fornøyde brukere. Endrede forutsetninger i private barnehager vil kunne svekke kvaliteten i barnehagen totalt sett.

Barnehageforliket er et godt eksempel på hvordan offentlige og private aktører sammen har bidratt til å nå målet om full barnehagedekning, noe som er vesentlig for de barna og familiene som berøres, men viktig også i et videre likestillings- og arbeidslivsperspektiv. Et viktig hensyn bak barnehageforliket var at særlig flere småbarnsmødre skulle kunne jobbe heltid. I ytterste konsekvens vil en svekking av den private delen av barnehagesektoren bidra til at flere private barnehager legges ned, og vi vil kunne få mangel på barnehageplasser. Det vil kunne føre til at foreldre vil måtte redusere arbeidstiden for å få hverdagen til å gå opp. I slike tilfeller vil det ofte være kvinnene som da velger å redusere sin arbeidstid. Dette vil svekke både tilgangen på arbeidskraft og likestillingen.

Kommuners ønske om en sterkere styring av sektoren må derfor veies opp mot de private barnehagenes behov for forutsigbarhet. Spekter viser til Regelrådets vurdering av forslaget om at kommunene skal ha større frihet i beregningen av tilskudd til de private barnehagene.

Regelrådet peker på at det ikke er mulig å vite hvilke utslag dette vil få for tilskuddene til den enkelte barnehage, og at virkningene for den enkelte barnehage er høyst usikre på nåværende tidspunkt.

Norge er inne i en utfordrende økonomisk situasjon. Både den geopolitiske situasjonen, klimaendringer og endringer i demografien med en aldrende befolkning legger tydelige føringer i politikken og for statsbudsjettet. Tiåret vi er inne i blir krevende, og tidene med stort økonomisk handlingsrom synes å være forbi.

Den norske barnehagemodellen har vist seg å være vellykket, både fordi den leverer tjenester av høy kvalitet, men også fordi undersøkelser viser at de private barnehagene har en positiv effekt på den offentlige tjenesteproduksjonen, og sparer staten for 2,9 mrd. kroner årlig. Dersom private barnehageeiere mister økonomisk forutsigbarhet i enda større grad enn i dag, kan en alvorlig konsekvens bli mangel på barnehager. Kommunene vil kunne få økte kostnader ved å overta driften fra de private. For kommunene vil dette kunne slå direkte ut i den resterende delen av tjenestetilbudet.

Vi ser også at endringer som allerede har blitt innført, slik som kravet til at barnehagene skal være selvstendige rettssubjekt, og forslagene i dette høringsnotatet om å endre tilskuddsmodellene, både på drift og eiendom, krever store administrative ressurser. Disse endringene har gitt og vil gi både barnehager og kommuner økte kostnader. Dette er penger som kunne kommet barna til gode i form av flere ansatte, kvalitetsutvikling og utstyr.

Kvalitet i barnehagene er grunnleggende

Det viktigste i forbindelse med barnehagereformen var kapasitetsutbygging. Med full barnehagedekning har kvalitet i tilbudet fått økt oppmerksomhet. Barnehagene har en viktig rolle som en del av det totale utdanningsløpet. Frafall senere i utdanningsløpet er en av de store utfordringene både i utdannings- og arbeidslivspolitikken. Dette kan møtes med tidligere innsats, helt ned mot barnehagealder.

Spekter mener kvalitet i barnehagene er helt grunnleggende, ikke bare for barna, men også for å møte de store samfunnsutfordringene fremover. Spekter mener mangfold og samhandling mellom offentlig og privat sektor bidrar til innovasjon og kvalitetsutvikling. Det gir grunnlag for læring på tvers mellom barnehager med ulik erfaring og arbeidsformer. Det er derfor viktig at finansieringsmodellen gir forutsigbare rammer for de private, slik at de vil være en del av det totale tjenestetilbudet også i fremtiden.

Den norske barnehagemodellen er i en særstilling

Barnehagesektoren er basert på et samarbeid og samspill mellom offentlige og private aktører. De private står for om lag halvparten av tjenestene, langt mer enn det som er vanlig i andre offentlig finansierte velferdstjenester.

Samarbeidet mellom offentlige og private aktører er en avgjørende faktor for at vi har lyktes med å kunne tilby gode og trygge barnehageplasser til barna våre av høy kvalitet siden barnehageforliket i 2003.

Som tidligere nevnt viser undersøkelser at foreldrene jevnt over er fornøyd med barnehagetilbudet i Norge. Likevel er det verdt å merke seg at foreldrene i de private barnehagene er mer fornøyde med tilbudet. I tillegg sparer kommunene, som nevnt tidligere, på å bruke private barnehager.

Mye tyder på at denne miksen av offentlige og private barnehager er en av årsakene til at vi har en barnehagesektor med så høy grad av brukertilfredshet. Det er derfor viktig at vi også fremover sikrer rammebetingelsene for de private barnehagene slik at vi fortsatt kan utvikle en mangfoldig barnehagesektor med en god blanding av store og små, offentlige og private aktører, med høy kompetanse og nok ansatte på jobb. Dette er viktig for barna og foreldrene, og det er god samfunnsøkonomi.

Nærmere om noen av forslagene

Kapittel 4: Valg av styrings- og finansieringsmodell.

- Departementet foreslår å videreføre en modell med finansiering av private barnehager i form av kommunale tilskudd, statlige tilskudd og foreldrebetaling.
- Samtidig foreslåes det å gi kommunene økt adgang til å kunne stille krav til de private barnehagene og et større handlingsrom ved beregningen av tilskudd til de private barnehagene. Dette vil ifølge departementet gi kommunen flere styringsmuligheter enn i dag, og gi kommunen mulighet til å styrke kvaliteten i tilbudet samlet ved at kommunen i større grad kan fordele ressursene ut fra barnas behov.

Spekter mener at det er fornuftig å se på dagens finansiering av de private barnehagene. Effektene av tiltak som bemanningsnormen og reduksjon i pensjonstilskuddet har bidratt til en krevende økonomisk situasjon i sektoren.

Vi vet blant annet at de økonomiske marginene i sektoren de siste årene har vært sterkt fallende. I 2022 gikk 45 prosent av de ordinære private barnehagene med underskudd. I gjennomsnitt hadde private barnehager i samme år et årsresultat på 0,1 prosent.

Spekter er imidlertid skeptisk til at økt kommunalt selvstyre vil bidra til en bedre styrings- og finansieringsmodell. Forslagene innebærer at kommunene får en betydelig frihet til å avgjøre innretning og nivå på driftstilskudd, kapitaltilskudd og pensjonstilskudd til de private barnehagene. Dette innebærer at private aktører kan oppleve at kommuner skjønnsmessig kan endre deres inntekter, og dermed endre betingelser for driften.

Kommunene har allerede gjennom gjeldende regelverk god styring av barnehagesektoren ved at de kan avgjøre hvilke geografiske områder i kommunen som skal reguleres til barnehageformål, hvor store nye barnehager skal være eller om det er kommunen eller private som skal få lov å etablere og drive barnehagen. Videre bestemmer kommune hvilke barnehager som det skal føres tilsyn med og hvilke barnehager som trenger veiledning. Kommunen kan også nekte etablering av nye plasser i private barnehager, selv om tilbudet er godt og barnehagen har lange ventelister. Private eiere som ønsker å bygge og drive barnehage må godkjennes til formålet av kommunen, og få lovnad fra kommunen om kommunale tilskudd for å kunne drifte.

Økt kommunal styring av sektoren må veies opp mot leverandørenes behov for forutsigbarhet. Spekter mener forslaget vil bidra til en forskjellsbehandling av de private barnehagene, skape ulikhet i barnehagetilbudet fra kommune til kommune, og det vil svekke de private barnehagenes forutsigbarhet, fordi de vil bli totalt avhengig av den enkelte kommunes skjønn for å rett til tilskudd.

I forbindelse med at Spekter ga høringsinnspill til Storbergutvalgets rapport «Du er henta», pekte vi på PBLs sitt forslag til modell. Spekter konkluderte med at den modellen best ivaretok balansen mellom kommunenes styringsbehov og behovet for forutsigbarhet for barnehagene.

Storberget-utvalgets rapport ga imidlertid inntrykk av at det bare fantes to alternativer. Spekter mener det finnes en tredje vei. Det er dagens system med justeringer av enkeltelementer. Alle finansieringsmodeller bør justeres kontinuerlig, men det bør vises varsomhet med store endringer i modeller som i hovedsak fungerer etter hensikten. Det bør være mulig å gjøre endringer basert på en blanding av eksisterende tilskuddsordninger og elementer fra PBLs forslag til ny modell. Det viktigste er at endringene ikke går ut over

kvaliteten i tjenestetilbudet, og at det ikke tar fra private barnehager nødvendig forutsigbarhet og bærekraftige rammevilkår.

Spekter stiller også spørsmål ved om dette er hensiktsmessig bruk av kommunale ressurser. En sterkere kommunal styring av barnehagene vil kreve flere ressurser i kommunene både barnehagefaglig, juridisk og økonomisk. Dette er ressurser som kunne gått direkte til barna i barnehagen i form av flere ansatte, kvalitetsutvikling og utstyr.

Spekter støtter derfor ikke forslaget.

Kapittel 5: Godkjenning av barnehager

- Departementet foreslår å innføre en etableringsgodkjenning med rett til tilskudd. Forslaget innebærer at kommunen skal ta stilling til spørsmålet om den har behov for barnehagen og barnehagen skal få tilskudd på et tidligere tidspunkt enn i dag.
- Videre foreslår departementet å gi kommunen større mulighet til å bestemme om, hvor og hvilke typer barnehager som trengs i kommunen.

Spekter støtter forslaget om å innføre en etableringsgodkjenning med rett til tilskudd. Dette kan bidra til å forenkle søknadsprosessen slik at godkjenning av barnehage og offentlig finansiering gis i samme vedtak på et tidlig tidspunkt. Det gir bedre forutsigbarhet og er kostnads- og tidsbesparende, samt medfører enklere saksbehandling.

Spekter støtter imidlertid ikke forslaget om å lovfeste hvilke hensyn kommunene skal legge vekt på ved godkjenning. Spekter er bekymret for at dette vil bidra til en uforutsigbarhet i sektoren, fordi kommunens til enhver tid rådende politikk og ideologi vil legge føringer for hvilket barnehage tilbud kommunen skal ha, fremfor å ivareta et godt og mangfoldig tilbud til barna.

Kapittel 6.3.2 Om det bør innføres kommunal forkjøpsrett

- Departementet ønsker å få høringsinstansenes synspunkter på om det bør innføres en ordning med kommunal forkjøpsrett ved salg av barnehageeiendom.

Den private eiendomsretten står veldig sterkt i Norge, Dersom en barnehageier ønsker å selge, bør denne ha rett til selv å avgjøre kjøper. Det kan også være ønskelig å overdra eiendommen til egen familie eller ansatte, som eier selv ønsker skal videreføre driften. Eller det kan være at gründeren kontakter et større eller mindre konsern med sammenfallende tanker om hva god barnehagedrift er. Spekter ser ikke behov for en slik forkjøpsrett.

Kapittel 7: Adgang til å redusere antall plasser en barnehage er godkjent for

- Departementet foreslår å lovfeste en hjemmel som gir kommunen adgang til å redusere antall barnehageplasser en barnehage er godkjent for når det er nødvendig for å hindre overkapasitet i hele eller deler av kommunen.
- Departementet foreslår også å lovfeste at et vedtak om reduksjon av antall barnehageplasser skal varsles minimum to år før ikrafttredelse, og at slike vedtak ikke kan endres oftere enn hvert tiende år.

Forslaget begrunnes med at det er behov for færre barnehageplasser i dag, sammenlignet med for en del år siden. Politikerne kan i dag bare fatte vedtak om å legge ned kommunale barnehageplasser. Likevel er ikke private barnehager vernet mot nedgangen i antall barn. Siden 2017 har det på landsbasis vært minst like stor nedgang i antall barn i private som i kommunale barnehager.

I dag reguleres nedskalering av antall barnehageplasser i en privat barnehage gjennom at plasser som det søkes til blir opprettholdt, mens plasser som ikke blir fylt opp, må legges ned. Tomme barnehageplasser utløser hverken foreldrebetaling eller offentlig tilskudd.

Det er altså ikke slik at overkapasiteten i sektoren bare reguleres ved å redusere antallet kommunale plasser.

Regjeringens forslag åpner opp for at en kommune kan velge å redusere antall plasser i private barnehager dersom kommunen har overkapasitet på barnehageplasser i en periode. Foreldre som har valgt en privat barnehage for sine barn kan dermed oppleve at barna blir flyttet til en annen barnehage midt i perioden.

Spekter mener dagens system følger et demokratisk prinsipp som ivaretar familiens rett til å velge. Systemet gir viktige insentiver til kontinuerlig utvikling av kvalitet og mangfold i sektoren.

Spekter er også bekymret for at forslaget bidrar til å svekke foreldrenes valgfrihet ytterligere ved at færre foreldre får sitt førstevalg, dersom kommunen bestemmer seg for å redusere godkjente plasser i en populær barnehage for å flytte over til tomme plasser i en mindre populær barnehage. Foreldre som har barna sine i private barnehager, skal ha krav på den samme forutsigbarheten som foreldre med barn i kommunale barnehager.

Økonomisk vil det få store konsekvenser for barnehagene som blir utsatt for en slik reduksjon. Evnen og mulighetene til å foreta langsiktige investeringer, innovasjon og utvikling av barnehagene svekkes. PBL viser til at i 2022 hadde ordinære private barnehager i

gjennomsnitt en resultatmargin på 0,1 prosent. Selv tilsynelatende små endringer i forutsetningene vil dermed kunne ha dramatiske konsekvenser. Dette er konsekvenser kommunene ikke vil ha forutsetninger for å forutse når et vedtak om reduksjon i antall godkjente plasser fattes.

Spekter støtter derfor ikke forslaget.

Kapittel 12: Regler om beregning av kommunalt tilskudd til private barnehager

I dette kapitlet foreslår departementet blant annet å lovfeste at:

- Formålet med foreldrebetaling og tilskudd til private barnehager er at alle barn i en kommune får et likeverdig barnehagetilbud av høy kvalitet

Spekter støtter forslaget om å lovfeste at formålet med foreldrebetaling og tilskudd til private barnehager er at alle barn i en kommune får likeverdig barnehagetilbud av høy kvalitet.

- Kommunen skal gi forskrift om beregning av tilskudd. I dag framgår reglene for beregning av kommunalt tilskudd av nasjonal forskrift.

Når det gjelder forslaget om å lovfeste at kommunen skal gi forskrift om beregning av tilskudd, så begrunnes dette blant annet med at «en lokal tilskuddsmodell vil gjøre tilskuddsberegningen mer treffsikker og tilpasset lokale behov.»

Spekter er bekymret for at en modell hvor det er opp til kommunene å utarbeide forskrift om beregning av tilskudd vil kunne svekke en likeverdig behandling av de private og kommunale barnehagene. I dag er både kvalitet og finansiering rammet inn av et nasjonalt regelverk. Det skal gi en balanse mellom hvilke plikter barnehagen har, og hvilke ressurser den får til å oppfylle pliktene. En avvikling av alle gjeldende mekanismer for økonomisk likebehandling, vil neppe, slik Spekter ser det, gi mer økonomisk likebehandling.

Økonomisk likeverdig behandling av barn og barnehager forutsetter et tydelig regelverk, velfungerende mekanismer og gode muligheter for kontroll. At hver enkelt kommune skal utarbeide egne forskrifter for beregning av tilskudd vil tvert imot bidra til et fragmentert regelverk som vil være krevende å etterprøve. Spekter er bekymret for at forslaget vil kunne føre til økt forskjellsbehandling og en større uforutsigbarhet for de private barnehagene.

Som nevnt over, har de økonomiske marginene i sektoren de siste årene vært fallende. Ved å svekke de private barnehagenes rammevilkår ytterligere vil det kunne bidra til å

undergrave sektorens mangfold og evne til innovasjon totalt sett. Ikke minst utfordre evnen den private delen av sektoren har til å tilby ansatte konkurransedyktige vilkår.

Også her stiller vi spørsmål ved om dette er hensiktsmessig bruk av kommunale ressurser. En større kommunal styring av barnehagene vil kreve flere ressurser i kommunene både barnehagefaglig, juridisk og økonomisk. Dette er ressurser som kunne gått til å styrke kvaliteten på barnehage tilbudet. Spekter støtter derfor ikke forslaget.

Kapittel 13: Tilskudd til eiendom

- Regjeringen foreslår å gi kommunene større ansvar for finansieringen av private barnehager. Dette gjelder også for å beregne og tildele tilskudd til eiendom.

Kvaliteten på bygningsmassen påvirker kvaliteten på barnehage tilbudet. Også her vil en endring av tilskuddsmodellen hvor kommunene får et større ansvar kunne bidra til å svekke forutsigbarheten i sektoren.

Spekter deler PBLs bekymring om alle av landets kommuner har kompetanse og ressurser til å administrere et regelverk slik som departementet foreslår.

Spekter støtter ikke forslaget.

Kapittel 15: Krav om å være et selvstendig rettssubjekt og forbud mot annen virksomhet

- Departementet drøfter forslaget om kravet om selvstendig rettssubjekt bør gjelde alle private barnehager.

Spekter viser til tidligere inngitt hørings svar ifm. Storbergutvalgets rapport «Du er henta» i 2021.

Spekter er enig i formålet med lovendringen. Det bør være full åpenhet og innsyn i økonomien til barnehagene.

Vi har imidlertid sett etter at lovendringen trådte i kraft at etablering av alle barnehager som selvstendige rettssubjekter er omfattende og ressurskrevende. Spekter fremholder fremdeles at det ikke er nødvendig for å oppnå formålet. Vi mener dette kan oppnås gjennom rapportering til BASIL-systemet (Barnehage-statistikk-innrapporteringsløsning).

Spekter er derfor uenig i at hver barnehage skal være et selvstendig rettssubjekt, og støtter PBLs innspill om å fjerne regelen. Innenfor et barnehagekonsern vil det være noen barnehager som går i pluss og noen som går med underskudd. Det er derfor nødvendig og viktig å kunne «krysssubsidiere» mellom barnehager, slik det også gjøres mellom kommunale

barnehager. Når nå hver barnehage har måttet opprette eget AS, betyr det langt høyere kostnader for de private og ideelle barnehagene. Tall fra Universitetet i Agder viser at det i praksis vil ha den konsekvens at man overfører om lag 100 mill. kr i året fra barnehagesektoren til regnskapssektoren

I tillegg var det allerede et krav om at hver enkel privat barnehage, herunder de barnehager som er registrert som underenheter, rapporterer inn opplysninger om inntekter og kostnader til BASIL Vi kan ikke se at et årsregnskap vil kunne gi ytterligere opplysninger enn hva som allerede fremgår av dette.

15.3.6 Særlig om studentsamskipnadene

- Departementet foreslår ikke å fastsette et generelt unntak for studentsamskipnadenes barnehager.

For studentsamskipnadene er det også en unødvendig merkostnad knyttet til kravet om at alle barnehager skal være egne rettssubjekt. Behovet for innsikt og kontroll kan løses ved krav til regnskapsføring og dokumentasjon av hva offentlig tilskudd og foreldrebetaling dekker for den enkelte barnehage. Spekter viser til at behovet for mer åpenhet og kontroll i den private barnehagesektoren allerede var ivaretatt gjennom Lov om studentsamskipnader og Forskrift om studentsamskipnader. Spekter viser videre til Studentsamskipnadenes høringsvar hvor de peker på at "med den nye loven vil det bli vanskeligere å drive studentbarnehager og slik Samskipnadsrådet har gitt uttrykk for i en rekke høringsvar tidligere i denne prosessen vil den nye loven virke mot sin hensikt.»

Regjeringen har også gitt unntak for barnehager eid av Den norske kirke knyttet til kravet om å organiseres som selvstendig rettssubjekt. Stortinget har pekt på at regjeringen også burde vurdere hvordan regelverket kunne tilpasses barnehager driftet av studentsamskipnadene. Studentbarnehagene inngår i velferdstilbudet som studentene har hos flere studentsamskipnader og sikrer barnehagetjenester spesielt tilpasset behovene til studenter. Samskipnadsbarnehagene har en sentral rolle når det kommer til å gjøre det enklere å studere mens du har barn, noe som er viktig for samfunnet i årene som kommer. Samskipnadene er slik sett i en særstilling når det gjelder barnehagedrift og disse barnehagene er også i dag underlagt krav til åpenhet og kontroll og tilsyn. Det er ingen saklig grunn til at studentsamskipnadene skal behandles annerledes enn barnehager eid av kirken.

Spekter støtter ikke departementets forslag, og mener det bør være et unntak for studentsamskipnadenes barnehager.

Kapittel 17: Studentbarnehagene kan ha studentvelferdstjenester som tilleggsvirksomhet

- Departementet foreslår at barnehagene til studentsamskipnadene, jf. studentsamskipnadloven, kan drive studentvelferdstjenester etter forskrift om studentsamskipnader § 8 første ledd.

Spekter støtter dette forslaget.